

netop, at vi øve størst Retfærdighed derved, at vi gøre denne nødvendige Forbrugsartikel saa billig som muligt og ikke bebyrder den med unødvendige Afgifter, thi disse komme jo dog til syvende og sidst kun Skatteyderne og ikke Forbrugerne til gode. Hvis det ærede Medlem vil være med til at øve moralsk Retfærdighed, tror jeg derfor, han skal stemme for vort Ændringsforslag. Naar han taler om, at det skader Byerne, ja, saa forholder det sig jo akkurat paa samme Maade dermed; det skader i og for sig ikke Byerne for en rød Øre, thi hvad der er en Indtægt for Byernes Kommunekasser, er i Virkeligheden en Udgift for Byernes kødspisende Befolkning. At Byerne opkræve en saadan Afgift, gavner Kommunekassen og de store Skatteydere, men den kødspisende Befolkning gavner det absolut ikke, at et saadant Forhold opretholdes.

Jeg skal villig indrømme, at rent økonomisk set spiller det maaske ikke en saa stor Rolle, enten man opretholder denne Afgift eller ikke, men — man tilgive mig — det er i Virkeligheden mere Principet, jeg er imod, det Princip, at man indfører en saadan Accise paa Kødet som Helhed. Nu kan man nok sige, at denne Accise har man i Virkeligheden ogsaa haft i Forvejen — en forklædt Accise er det blevet kaldt —, det er maaske rigtigt, for saa vidt man igennem denne Afgift har taget mere, end Kødkontrollen kostede, men man maa dog indrømme, at Kommunalbestyrelserne hidtil have haft et Figenblad at dække sig under, idet de dog udførte et Stykke Arbejde for Afgiften, virkelig udførte en Kontrol. Fremtidig bortfalder denne Kontrol for 1ste Klasses Kød, der bliver ikke Spor af Arbejde, og saa forekommer det mig rigtignok, det vilde være rigtigst, om man samtidig gav Afkald paa den Afgift, man hidtil har faaet for Kontrollen.

Den ærede Ordfører har jo gentagne Gange anbefalet at forkaste Mindretallets Ændringsforslag. Jeg maa dog her gøre opmærksom paa, at det er i Virkeligheden ogsaa kun et Mindretal i Udvalget, som staar paa det Standpunkt, at der skal opkræves en Afgift. I Virkeligheden er Udvalget delt i lutter Mindretal om dette Spørgsmaal, der er intet Flertal hverken

for at bevare Afgiften eller imod den. Hermed skal jeg paa ny anbefale Ændringsforslagene Nr. 7 og 10.

Jørgensen: Da den højtærede Minister omtalte det af mig og to andre ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag, blev jeg glad, idet den højtærede Minister som sædvanlig udtalte, at han var enig i Principet. Alligevel mente han, vi ikke kunde vedtage det, fordi det vilde lægge Hindringer i Vejen for Forslagets Vedtagelse i det andet Ting. Den højtærede Minister tilføjede imidlertid, at han ikke kendte det andet Tings Stilling, og jeg synes derfor, det kunde være rigtigere at prøve, om ikke det andet Ting alligevel vilde gaa med dertil. Hverken fra Ministerens eller fra anden Side i Tinget er der blevet sagt et eneste Ord mod det her opstillede Princip Rigtighed.

Den højtærede Minister sagde, at det er ikke en Accise, Lovforslaget *paalægger*, det er en Accise, vi derved delvis *hæve*. Deri har den højtærede Minister Ret, men i det Tilfælde, som jeg har omtalt, for Sjællands Vedkommende, hæves der ikke noget af den nu bestaaende Accise, men der bibeholdes ganske det samme, som nu har bestaaet i flere Aar, uanset de Ændringer, som her vedtoges, medens den for Slagteriernes Vedkommende for en stor Del vil falde væk. Jeg synes, det er ganske urimeligt, at vi skulle bibeholde dette Forhold, og jeg kan, som Repræsentant for en sjællandsk Kreds, ikke lade det gaa ganske uanset hen og sige: Lad os blive ved at beholde det, naar bare de Egne, som ingen særlige Interesser have her, sige, at vi kunne godt blive ved at betale de store Beløb, som her er Tale om, til Københavns Kommune. Sagen er, at de fleste af Udvalgets Medlemmer i Virkeligheden have stillet sig ikke paa de mindre Producenters, men alene paa Slagteriernes Standpunkt, og derfor er Udvalgets Indstilling bleven, som den er. Jeg synes nu alligevel, der var Grund til at prøve paa, om vi ikke nu kunde faa nogen Forandring deri.

Hvis den højtærede Minister, den ærede Ordfører eller det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil sige til os: Ja, ja, vi maa her gaa